

ŽALOBA

na neplatnost rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. 8. 2024, referenční číslo 2023-0337C, kterým byla podle nařízení (ES) č. 1049/2001 částečně zamítnuta potvrzující žádost žalobkyně o přístup k dokumentům Evropského parlamentu ve vztahu k příspěvkům jeho poslanců

k Soudnímu dvoru Evropské unie, Palác Spravedlnosti, Lucemburk

Žalobce: **Kverulant.org o.p.s.**
IČ: 28925165
se sídlem: Praha 10, Pražská 1148, PSČ 102 00, Česká republika

právně zastoupená: Mgr. Danielelem Schmiedem, advokátem, ev. č. České advokátní komory: 13302, Advokátní kancelář se sídlem Vinohradská 34/30, Vinohrady, 120 00 Praha 2

proti

Žalovaný: **Evropský parlament**
Rue Wiertz 60, 1047 Brusel, Belgie

NA ZÁKLADĚ: Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Evropský parlament – Příspěvky poslanců Parlamentu – Odepření přístupu – Neexistující dokumenty – Osobní údaje – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 – Nezbytnost předání údajů – Konkrétní a individuální přezkum – Částečný přístup – Nadměrná administrativní zátěž – Povinnost uvést odůvodnění

ZA ÚČELEM:

– zrušení touto žalobou napadeného rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. 8. 2024, referenční číslo 2023-0337C

Podáno elektronicky prostřednictvím aplikace e-curia

OBSAH

Mgr. Daniel Schmied, advokát

se sídlem Vinohradská 30, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

IČ: 71446184, DIČ: CZ7707052793,

tel. (+420) 222 522 391, fax: (+420) 222 522 392, e-mail: recepcce@iuridicus.cz;

bankovní spojení: GE Money Bank, a.s., číslo účtu 199136879/0600

Úvod.....	3
Skutkový stav.....	3
Právní rámec.....	5
Důvody žaloby.....	6
Návrhová žádání.....	10
Seznam příloh.....	11

I. Úvod

1. Na základě článku 263 SFEU žalobce tímto podává žalobu na neplatnost rozhodnutí/aktu Evropského parlamentu ze dne 14. 8. 2024, referenční číslo 2023-0337C.
2. Uvedeným rozhodnutím/aktem (dále též „napadené rozhodnutí“) Evropský parlament potvrdil své dřívější částečně odmítavé stanovisko, jak jej vůči žalobkyni vyjádřil v písemnosti ze dne 21. června 2024, a to k žalobcově žádosti ze dne 8. dubna 2024, uplatněné podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001, o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.
3. Konkrétně se jednalo o zamítnutí potvrzující žádosti žalobce směřující k získání přístupu k dokumentům Parlamentu obsahujícím informace týkající se příspěvků jeho poslanců.

II. Skutkový stav

4. Žalobce podal dne 8. dubna 2024 Evropskému parlamentu žádost (dále jen „žádost“) o přístup k následujícím dokumentům a informacím, *týkajících se činnosti, platů a náhrad poslanců Evropského parlamentu (EP) (Dita Charanzová, Martina Dlabajová, Martin Hlaváček, Radka Maxová, Ondřej Knotek, Ondřej Kovařík, Jan Zahradil, Evžen Tošenovský, Veronika Vrecionová, Alexandr Vondra, Marcel Kolaja, Markéta Gregorová, Mikuláš Peksa, Jiří Pospíšil, Stanislav Polčák, Luděk Niedermayer, Ivan David, Hynek Blaško, Tomáš Zdechovský, Michaela Šojdrová a Kateřina Konečná) v 9. volebním období zvolených za Českou republiku (ČR) v letech 2019, 2020, 2021, 2022 a 2023:*
 1. *Žádáme o sdělení celkové částky vyplacené jednotlivým poslancům jako plat v jednotlivých sumách za jednotlivé roky.*
 2. *Žádáme o sdělení celkové částky vyplacené jednotlivým poslancům jako odměny za výkon dalších funkcí ve strukturách EP v jednotlivých sumách za jednotlivé roky.*
 3. *Žádáme o sdělení o počtech jednání jednotlivých stálých výborů a podvýborů, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE), Hospodářského a měnového výboru (ECON), Výboru EP pro rozpočtovou kontrolu (CONT), Výboru pro mezinárodní obchod (INTA) a dalších výborů a podvýborů kterého jsou nebo byli členy poslanci zvolení za Českou republiku za jednotlivé roky.*
 4. *Žádáme o sdělení informací o účasti jednotlivých poslanců na jednáních stálých výborů a podvýborů, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (ITRE), Hospodářského a měnového výboru (ECON), Výboru EP pro rozpočtovou kontrolu (CONT), Výboru pro mezinárodní obchod (INTA) a dalších výborů a podvýborů v jednotlivých sumách za jednotlivé roky.*
 5. *Žádáme o sdělení celkové částky vyplacené jednotlivým poslancům jako odměny za výkon členství v meziparlamentních delegacích EP v jednotlivých sumách za jednotlivé roky.*
 6. *Žádáme informace o služebních cestách, zejména cestách meziparlamentních delegací Evropského parlamentu, kterých se účastnili poslanci zvolení za Českou republiku a to v podrobnosti jakou má EP k dispozici.*

7. *Žádáme o sdělení celkové částky vyplacených cestovních náhrad jednotlivým poslancům v jednotlivých sumách za jednotlivé roky.*
 8. *Žádáme o sdělení celkové částky vyplacených na úhradu ubytování a s ním spojených nákladů za každý den v jednotlivých sumách za jednotlivé roky.*
 9. *Žádáme o sdělení celkové částky na všeobecné výdaje (paušální příspěvek k pokrytí nákladů na parlamentní činnosti, jako je například pronájem kanceláře, telefon, reprezentativní činnosti, počítače a telefony, pořádání konferencí a výstavy) vyplacených jednotlivým poslancům v jednotlivých sumách za jednotlivé roky.*
 10. *Žádáme o poskytnutí kopií zpráv interního auditu EP za období od roku 2014 včetně do současnosti, které se zabývaly vyšetřováním případných nesrovnalostí ve využívání veřejných prostředků v oblasti mezd a náhrad vyplácených europoslancům, včetně příloh těchto zpráv.*
 11. *Žádáme o poskytnutí kopií zpráv externích auditorů, rovněž za období od roku 2014 včetně do současnosti, které se zabývaly vyšetřováním případných nesrovnalostí ve využívání veřejných prostředků v oblasti mezd a náhrad vyplácených europoslancům, včetně příloh těchto zpráv.*
 12. *Žádáme o poskytnutí kopií zpráv „různých orgánů“, rovněž za období od roku 2014 včetně do současnosti, které se zabývaly vyšetřováním případných nesrovnalostí ve využívání veřejných prostředků v oblasti mezd a náhrad vyplácených europoslancům, včetně příloh těchto zpráv.*
5. Tato žádost byla částečně zamítnuta, a to stanoviskem Evropského parlamentu ze dne 21. 6. 2024, referenční číslo: 224-0337.
6. Ve vztahu k některým bodům žádosti (konkrétně body 3. až 7.), které Parlament souhrnně označil jako „*sdělení o počtech schůzí parlamentních výborů, jichž jsou čeští poslanci členy, a informacím o účasti českých poslanců na pracovních cestách a schůzích výboru*“, Parlament odepřel poskytnutí požadovaných informací s odůvodněním, že: „... nemá k dispozici ani požadované sdělení jako takové, ani nemá možnost získat požadované informace z databáze.“ Jelikož tuto část rozhodnutí, resp. jeho odůvodnění žalobce respektoval, a to především s vědomím, že nemá jak existenci takto požadovaných informací na straně Parlamentu prokázat, nezbylo mu, než v této části akceptovat daný způsob vyřízení žádosti. Proto se žalobce - výlučně ve vztahu k této zamítavé části vyřízení žádosti – v rámci následně uplatněné potvrzující žádosti podle § 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 přezkoumání stanoviska Parlamentu v této části nedovolával.
7. Prostřednictvím této potvrzující žádosti (dále jen „potvrzující žádost“) tedy žalobce žádal o přezkoumání stanoviska již „pouze“ ve vztahu ke způsobu vyřízení zbývajících bodů žádosti, tedy bodů 1. až 2., které Parlament souhrnně označil jako „*seznam celkových částek vyplacených jednotlivým českým poslancům za jednotlivé roky od roku 2019 v rámci kategorie plat, cestovní výdaje, včetně příspěvku na ubytování a denního příspěvku, příspěvku na všeobecné výdaje a veškerých výdajů za výkon dalších funkcí*“, resp. bodů 8. až 12., které Parlament souhrnně označil jako „*zprávy interního a externího auditu za období od roku 2014, které se zabývaly vyšetřováním případných nesrovnalostí ve využívání veřejných prostředků v oblasti mezd a příspěvků běžně vyplácených českým europoslancům*“.
8. V této potvrzující žádosti žalobce znovu zdůraznil, na základě jakých konkrétních a z hlediska vyřízení žádosti rozhodných okolností považuje za dostatečně vysvětlenou onu striktně vyžadovanou nezbytnost, včetně přiměřenosti předání osobních údajů s ohledem na cíl touto žádostí sledovaný, tedy v tomto případě tvrzení skutečností svědčících pro závěr, že bez předání byť i některých osobních údajů dotčených subjektů těchto údajů (tedy označených poslanců) nelze dostatečně účinně ověřit přiměřenost nákladů spojených s výkonem jejich funkce v rámci

Evropského parlamentu. Respektive, že onen konkrétní účel ve veřejném zájmu, jak byl žalobcem v uplatněné žádosti náležitě vysvětlen a vylíčen, zakládá ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 2018/1725 povinnost Parlamentu zvážit a v odůvodnění svého rozhodnutí se náležitě vypořádat – a to v rámci (ne)provedení testu přiměřenosti – s porovnáním veřejného zájmu na předání dotčených údajů s možností vzniku újmy způsobené dotčeným subjektům údajů. To vše **v úrovni rizika porušení tohoto zájmu** (tedy zájmu chráněného touto výjimkou stanovenou v článku 4 nařízení č. 1049/2001) **rozumně předvídatelného, a nikoli čistě hypotetického** (viz rozsudek T-115/13 Dennekamp, bod 39.).

9. Potvrzující žádost pak byla napadeným rozhodnutím znovu částečně zamítnuta, a to v podstatě se shodnou argumentací, na které bylo vystavěno původní stanovisko Parlamentu ze dne 21. 6. 2024.
10. Jedinou novou argumentační linií byla v rámci vyřízení potvrzující žádosti nijak konkrétně nezdůvodněná proklamace, že *„obecný veřejný zájem na informacích o činnosti poslanců a jejich finančních nárocích lze lépe uspokojit na internetových stránkách Parlamentu.“* Míněno tedy ve smyslu lépe, vhodněji, a proto by podle Parlamentu v žádosti sledovaný účel předání dotčených údajů nezbytně nevyžadoval. Když, jak pokračuje Parlament ve svém odůvodnění: *„Činnost poslanců Parlamentu je uvedena na jejich vlastních parlamentních internetových stránkách a plat a dodatečné částky, které poslanci za svou politickou činnost dostávají, jsou uvedeny na internetových stránkách Parlamentu a v prováděcích opatřeních ke statutu poslanců Evropského parlamentu.“*
11. Žalobci se přitom **v žádosti jednoznačně nejednalo o obecnou úpravu nároků poslanců či zveřejnění platových předpisů**, které jsou k dispozici na internetových stránkách Parlamentu. Ale naopak **mu šlo o zpřístupnění konkrétních údajů týkajících se konkrétních pracovních činností jednotlivých poslanců a konkrétního čerpání příspěvků a dalších částek**, které byly vyplaceny na základě uvedených právních předpisů. Odůvodnění, že „veřejný zájem na informacích o činnosti poslanců lze lépe uspokojit na internetových stránkách Parlamentu“, tedy naprosto nereflektuje skutečný obsah žádosti a nereaguje na požadavek na specifické údaje, které žalobci nebyly poskytnuty.

III.

Právní rámec

12. První žalobní důvod (viz níže v bodě IV. pod písm. A/) vychází z porušení čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 ve spojení s čl. 9 odst. 1 nařízení 2018/1725, když požadované dokumenty neobsahují osobní údaje a přitom byla nezbytnost jejich předání žalobcem konkrétně vysvětlena s tím, že i pokud by mohly být tímto předáním zájmy subjektů údajů poškozeny, je přiměřené - **po zvážení protichůdných zájmů**, které navíc **Parlament prokazatelně v rozporu se svojí povinností neprovedl** - dotčené údaje pro konkrétní účel předat.
13. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené v čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1049/2001. Respektive z **porušení povinnosti unijních orgánů poskytovat jasná a přezkoumatelná odůvodnění svých rozhodnutí, jak je stanovena v čl. 41 Listiny základních práv Evropské unie**. A to především ve vztahu k absenci odůvodnění, jak by mohl přístup k požadovaným údajům konkrétně a skutečně porušit soukromí a osobnost konkrétního jednotlivce. A dále též, zda vůbec a případně s jakým výsledkem provedl Parlament test proporcionality, tedy prokazatelné zvážení protichůdných zájmů, výlučně po jehož provedení

by mohl shledat, že ačkoli by mohly být oprávněné zájmy subjektů údajů poškozeny, je přesto přiměřené tyto osobní údaje pro tento konkrétní účel předat.

IV. Důvody žaloby

A. Porušení čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 a čl. 9 odst. 1 nařízení 2018/1725

14. Evropský parlament neprovedl správné posouzení splnění tzv. testu přiměřenosti. Žalobce ve své žádosti jasně vyložil veřejný zájem na poskytnutí požadovaných údajů, zejména s odkazem na svůj dlouholetý výkon funkce „společenského hlídačského psa“. Kdy zcela evidentně tuto roli, a tím méně pak své právo na přístup k dokumentům zahrnujícím též osobní údaje konkrétních poslanců Parlamentu, žalobce nevztahuje ke *splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým by byl žalobce pověřen*, a proto jej neodvozuje od čl. 9 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 2018/1725, jak se možností existence tohoto oprávnění nepochopitelně zabývá původní stanovisko Parlamentu. Žalobce toto právo výlučně vztahuje, resp. jej odvozuje od písm. b) téhož ustanovení, tedy jelikož jako *příjemce shledal, že předání údajů je nezbytné pro konkrétní účel ve veřejném zájmu, a správce v případě, že je důvod se domnívat, že mohou být poškozeny oprávněné zájmy subjektu údajů, shledá poté, co prokazatelně zváží různé protichůdné zájmy, že je přiměřené tyto osobní údaje pro tento konkrétní účel předat*.
15. Co se týká požadavku, aby příjemce (zde tedy žalobce) *shledal* (a nikoli *prokázal*, jak bylo stanoveno v dříve platném čl. 8 nařízení č. 45/2001, ze kterého vychází i dřívější judikatura SDEU), že je předání nezbytné pro konkrétní účel ve veřejném zájmu, zde žalobce předně uvádí, že tento konkrétní účel, včetně nezbytnosti zpřístupnění osobních údajů, bez kterých jej (tedy jiným, např. méně invazivním způsobem) jej nelze naplnit, žalobce vysvětlil ve své žádosti, resp. potvrzující žádosti, na jejichž obsah pro stručnost v tomto směru pouze výslovně odkazuje, a toto vysvětlení dále prohlubuje, a to maximálně možným způsobem takto:

1. Nedostatečná transparentnost agregovaných dat

Agregovaná data, jak Parlament pouze takto žalobci poskytl, neposkytují dostatečný přehled o tom, jak jednotliví poslanci využívají veřejné prostředky. Tato souhrnná data mohou zakrývat a velmi pravděpodobně také zakrývají rozdíly mezi poslanci, kteří vykonávají své funkce svědomitě a efektivně, a těmi, kteří své povinnosti odpovědně neplní. Bez možnosti ověřit konkrétní částky vyplacené jednotlivým poslancům a srovnat je s jejich konkrétní pracovní činností (účast na jednáních, meziparlamentních delegacích, pracovních cestách atd.), je veřejnost zbavena možnosti účinné kontroly.

2. Nutnost individuální odpovědnosti

Jedním z hlavních principů demokratické transparentnosti je individuální odpovědnost veřejných činitelů, zejména pokud jde o nakládání s veřejnými prostředky. Bez zpřístupnění konkrétních údajů vztahujících se k jednotlivým poslancům nelze zjistit, zda byly prostředky vynaloženy přiměřeně a zda byl poslanec skutečně aktivní a vykonával svou funkci odpovědně. Pouhé agregované údaje by takovou kontrolu znemožnily.

3. Vyloučení kontroly nad neefektivitou a plýtváním

Agregovaná data by mohla skrývat případy možného plýtvání nebo neefektivity. Pokud by například poslanec vykazoval minimální účast na jednáních nebo odvedl velmi málo práce, ale

současně by pobíral stejné či vyšší částky jako jiní aktivní poslanci, agregovaná data nemohou takovou situaci odhalit. Jen konkrétní údaje umožňují zjistit nesrovnalosti mezi čerpanými prostředky a skutečným výkonem práce.

4. Sledovaný cíl není dosažitelný bez osobních údajů

Jasně v žádosti deklarovaný a vysvětlený cíl žalobce, tedy ověřit přiměřenost vynaložených prostředků jednotlivými poslanci, nelze dosáhnout bez přístupu ke konkrétním informacím o jednotlivých poslancích. Agregovaná data mohou být užitečná pro obecný přehled o celkových výdajích EP, ale neumožňují sledovat konkrétní využití prostředků poslanci a jejich soulad s vykonanou prací. Pokud má být zajištěna skutečná odpovědnost jednotlivých poslanců, je nezbytné mít přístup k individuálním údajům.

5. Veřejná kontrola jako součást demokratické odpovědnosti

Veřejná kontrola činnosti poslanců, včetně využívání veřejných financí, je klíčová pro demokratickou odpovědnost. Evropský parlament má odpovědnost zajistit transparentnost a umožnit občanům ověřit, zda jsou veřejné prostředky vynakládány efektivně. Zpřístupnění osobních údajů, jako jsou platy, cestovní náhrady či účast na jednáních, by napomohlo této kontrole a zároveň posílilo důvěru občanů v evropské instituce.

6. Veřejné prostředky jsou veřejné povahy

Je nutné zdůraznit, že poskytnuté prostředky, které poslanci dostávají (platy, cestovní náhrady, odměny za funkce), pocházejí z veřejných zdrojů. V souladu s tímto by veřejnost měla mít právo vědět, jak jsou tyto prostředky využívány, aby bylo zajištěno, že nejsou zneužívány nebo plýtvány.

7. Konkrétní účel a nezbytnost předání požadovaných osobních údajů byly v žádosti vyjádřeny a vysvětleny dostatečně konkrétně k tomu, aby mohl Parlament poměřit jednotlivé zájmy dotčených subjektů údajů

Žalobce předložil legitimní odůvodnění, pro jaké účely / způsob využití v rámci své dlouholeté činnosti „společenského hlídačského psa“ shledává požadované předání osobních údajů nezbytným. A Parlament tedy měl na základě čeho, tzn. na základě jakých konkrétních sdělení a důvodů ze strany žalobce, poměřit jednotlivé zájmy dotčených osob. To znamená, že mohl a měl ověřit, na základě těchto konkrétních vysvětlení stran účelu a nezbytnosti jeho naplnění jedině a pouze tímto prostředkem, zda existuje *důvod se domnívat, že mohou být poškozeny oprávněné zájmy subjektu údajů, poté, co prokazatelně zváží různé protichůdné zájmy.*

16. Podle žalobce ovšem **Evropský parlament toto nezbytné posouzení, resp. zvážení těchto přinejmenším dvou protichůdných zájmů vykonal nepřiměřeně nebo dokonce vůbec.** Když především nevzal v úvahu, že informace požadované žalobcem nejsou dostupné ve veřejně přístupných zdrojích, a tedy veřejný zájem není v žalobcem sledovaném směru plně zajištěn. K tomu žalobce znovu a výslovně odkazuje na shora již uvedenou absurdnost odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz body 10. a 11. výše), ve kterém Parlament reaguje na žádost žalobce, jako by se mělo žalobci jednat o obecnou úpravu nároků poslanců či zveřejnění platových předpisů, které jsou k dispozici na internetových stránkách Parlamentu.
17. Přesto žalobce samozřejmě zčásti některé informace, zejména o činnosti jednotlivých poslanců, jakož i obecně o platu a dodatečných částkách z internetových stránek Parlamentu i dotčených poslanců, čerpal, a to s těmito konkrétními výsledky:

Na základě informací uveřejněných například na internetových stránkách poslance Zdechovského:

https://www.europarl.europa.eu/meps/cs/124713/TOMAS_ZDECHOVSKY/history/9#detailcardmep provedl žalobce analýzu činnosti poslanců zvolených v roce 2019 za Českou republiku. U jednotlivých poslanců spočítal počty příspěvků při rozpravách v plénu od jejich zvolení do května 2024. Dále spočítal počty případů, kdy byl europoslanec některým z parlamentních výborů jmenován zpravodajem či zpravodajem stínovým. Dále vyčíslil počty případů, kdy byl poslanec navrhovatelem či stínovým navrhovatelem nějakého stanoviska, kdy směřem k Evropským institucím vznesl otázky k ústnímu či písemnému zodpovězení. Žalobce také spočítal, kolikrát konkrétní poslanci navrhli přijetí nějakého usnesení.

Na základě těchto zjištění žalobce stanovil hodnotu pracovní aktivity poslanců v jednotlivých kategoriích, které společně s vysvětlením, jak k těmto svým závěrům dospěl, uveřejnil na svých internetových stránkách zde: <https://www.kverulant.org/article/nejvice-v-europarlamentu-pracovali-zdechovsky-a-konecna-nejmene-zahradil-a-knotek/>

18. Jak bylo zdůrazněno výše, jelikož jsou ve vztahu k platu a dodatečným částkám na uvedených internetových stránkách Parlamentu dostupné pouze zcela obecné informace, a to samozřejmě **pouze o finančních nárocích a nikoli o reálně poskytnutém, resp. čerpaném plnění jednotlivými poslanci, je veřejnost zbavena** - bez možnosti ověřit konkrétní částky vyplacené jednotlivým poslancům a srovnat je s jejich takto z veřejně dostupných zdrojů zjištěnými informacemi o jejich konkrétní pracovní činnosti – **možnosti provádět účinnou kontrolu.**

B. Absence řádného odůvodnění porušení soukromí a osobních údajů

19. Evropský parlament neodůvodnil konkrétní a skutečné riziko ohrožení soukromí jednotlivců, které by bylo způsobeno poskytnutím požadovaných dokumentů. Podle čl. 41 Listiny základních práv Evropské unie je povinností unijních orgánů poskytovat jasná a přezkoumatelná odůvodnění. Evropský parlament pouze obecně odkázal na ochranu osobních údajů bez toho, aby podal detailní vysvětlení, proč konkrétně poskytnutí požadovaných informací porušuje práva dotčených osob.
20. Žalobce zde konkrétně namítá **absenci odůvodnění, jak by mohl přístup k požadovaným údajům konkrétně a skutečně, tzn. nikoli pouze hypoteticky porušit soukromí a osobnost konkrétního jednotlivce**, kdy na podporu své argumentace cituje následující relevantní body z rozsudku SDEU T-115/13 *Dennekamp*:

36. Za tímto účelem nařízení č. 1049/2001 usiluje – jak je uvedeno v bodě 4 odůvodnění a v jeho článku 1 – o to, aby bylo v co nejvyšší míře posíleno právo veřejnosti na přístup k dokumentům orgánů ...

37. Je zajisté pravda, že toto právo i nadále podléhá některým omezením vycházejícím z důvodů veřejného či soukromého zájmu. Konkrétně uvedené nařízení v souladu s bodem 11 odůvodnění stanoví v článku 4 režim výjimek, který orgánům umožňuje odeprít přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení některého ze zájmů chráněných tímto článkem (rozsudek Švédsko v. MyTravel a Komise, bod 35 výše, EU:C:2011:496, bod 74).

38. Avšak vzhledem k tomu, že se uvedené výjimky odchylují od zásady co nejširšího zpřístupnění dokumentů veřejnosti, musí být vykládány a uplatňovány striktně (rozsudky

Švédsko a Turco v. Rada, bod 35 výše, EU:C:2008:374, bod 36 a Švédsko v. MyTravel a Komise, bod 35 výše, EU:C:2011:496, bod 75).

39. Pokud tedy dotyčný orgán rozhodne o odepření přístupu k dokumentu, o jehož předání byl požádán, je v zásadě povinen vysvětlit, jak by mohl přístup k tomuto dokumentu konkrétně a skutečně porušit zájem chráněný výjimkou stanovenou v článku 4 nařízení č. 1049/2001, na kterou se tento orgán odvolává (viz rozsudek Švédsko v. MyTravel a Komise, bod 35 výše, EU:C:2011:496, bod 76). Kromě toho musí být riziko takového porušení rozumně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické (rozsudky Švédsko a Turco v. Rada, bod 35 výše, EU:C:2008:374, bod 43 a Švédsko v. MyTravel a Komise, bod 35 výše, EU:C:2011:496, bod 76).

53. Je však třeba konstatovat, že tím, že čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 ukládá orgánům povinnost, aby posoudily nebezpečí porušení ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce prostřednictvím nařízení č. 45/2001 a omezení a hranic při zacházení s osobními údaji, které ukládá, zejména na základě jeho čl. 8 písm. b), nepřímo vyžaduje, aby žadatel jedním nebo několika výslovnými a legitimními odůvodněními prokázal nezbytnost předání osobních údajů obsažených v dokumentech, k nimž požaduje přístup (v tomto smyslu viz rozsudky Komise v. Bavarian Lager, bod 4 výše, EU:C:2010:378, bod 78 a Dennekamp v. Parlament, bod 4 výše, EU:T:2011:688, bod 30).

59. Cílem nařízení č. 45/2001 je přitom podle bodu 5 odůvodnění zajistit fyzickým osobám, které definuje jako subjekty údajů, práva vymahatelná právní cestou a vymežit povinnosti správců v rámci orgánů a institucí Unie. Za účelem dosažení takového cíle musí být podmínky stanovené v souvislosti s možností orgánu nebo instituce Unie předat osobní údaje vykládány striktně, jinak by byla ohrožena práva, která těmto osobám přiznává nařízení č. 45/2001 jakožto základní práva podle jeho bodu 12 odůvodnění. Splnění podmínky nezbytnosti tak implikuje prokázání toho, že předání osobních údajů je nejvhodnějším opatřením z opatření, která by mohla být přijata k dosažení cíle sledovaného žadatelem a že je tomuto cíli, což vyžaduje, aby žadatel uvedl výslovné a legitimní odůvodnění v tomto smyslu (v tomto smyslu viz rozsudky Komise v. Bavarian Lager, bod 4 výše, EU:C:2010:378, bod 78 a Dennekamp v. Parlament, bod 4 výše, EU:T:2011:688, body 30 a 34).

21. Zajisté přitom musí platit, dle uvedené právní úpravy a v intencích shora citované judikatury SDEU, že pokud Evropský parlament rozhodne o odepření přístupu k dokumentu na základě této výjimky, musí v odůvodnění vysvětlit, jak by mohl přístup k tomuto dokumentu konkrétně a skutečně porušit soukromí a osobnost jednotlivce, přičemž toto riziko nesmí být čistě hypotetické. **Tato povinnost zároveň není nijak vázána ani podmíněna tím, zda je Evropský parlament přesvědčen, ať už po právu či neoprávněně, že žadatel podmínku nezbytnosti nesplnil.** To znamená, že toto odůvodnění, tedy ve smyslu existence konkrétního a rozumně předvídatelného rizika takového porušení zájmů subjektů údajů, musí být v rozhodnutí o odepření přístupu k dokumentu na základě této výjimky obsaženo, resp. přesvědčivě a především přezkoumatelně podáno. A to tím spíše, resp. včetně skutkových i právně-kvalifikačních úvah, zda i pokud by mohlo být předáním údajů zasaženo do oprávněných zájmů subjektů údajů, bylo či nebylo po prokazatelném zvážení protichůdných zájmů podle Parlamentu přiměřené tyto osobní údaje pro konkrétní účel poskytnout.

22. **Takové odůvodnění ovšem v napadeném rozhodnutí zcela absentuje**, když v tomto směru rozhodně nelze akceptovat jako dostačující zcela obecné a hypotetické „riziko“, totiž že případné zveřejnění osobních údajů, jako jsou platy, dodatečné částky za výkon dalších funkcí a pracovních aktivit, resp. informace o účasti jednotlivých poslanců na jednáních orgánů Parlamentu, by mohlo zasáhnout do jejich práva na ochranu soukromí. Tedy blíže neurčeným způsobem, stejně neurčenou intenzitou a bez uvedení konkrétních možných dopadů do soukromí a/nebo osobnosti subjektů údajů.
23. V odůvodnění napadeného rozhodnutí naprosto chybí konkrétní aspekty či projevy toho, zda, jakým způsobem a případně s jakými následky by mohlo vést předání osobních údajů poslanců např. k jejich zneužití ze strany třetích osob, například médií nebo politickými oponenty, kteří by mohli tato data využít k vytváření nepravdivých narativů nebo k útokům na jejich osobu.
24. Nebo též úvahy o tom, nikoli ovšem ony obecné, jak jsou výlučně v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřeny, že by bylo lze žalobcových cílů (tj. ověřit přiměřenost nákladů ve vztahu k odvedené práci poslanců) dosáhnout i prostřednictvím méně invazivních prostředků. Které by ovšem musely být v takovém případě podpořeny uvedením konkrétních alternativ k žalobcem požadovaným prostředkům, vystavených – na rozdíl od jediných Parlamentem nabízených internetových stránek Parlamentu a/nebo stránek jednotlivých poslanců – na reálném, resp. pro žalobce reálně využitelném základě. Vzhledem k tomu, k jakým (zcela) jiným dokumentům a informacím, nežli k takto obecným, o přístup žádal.
25. A konečně též, jak již bylo uvedeno výše, absentují v odůvodnění napadeného rozhodnutí jakékoli úvahy, a proto i jejich výsledek v tom smyslu, že a proč není předání osobních údajů poslanců přiměřené vzhledem k tomu, že by mohlo vést k neoprávněnému zásahu do jejich soukromí, zatímco veřejný zájem na zpřístupnění těchto údajů není dostatečně silný k tomu, aby tento zásah ospravedlnil.
26. V otázce zpřístupnění osobních údajů poslanců EP podle nařízení č. 1049/2001 je tedy každopádně nutné provést dosud prokazatelně neprovedený test proporcionality, v rámci něhož je třeba zvážit veřejný zájem na transparentnosti a kontrole veřejných prostředků vůči ochraně osobních údajů jednotlivců. To vše v intencích a v souladu se shora akcentovanou právní úpravou a citovanými závěry z judikatury SDEU.

V. Návrhová žádání

27. Žalobce s ohledem na shora uvedené skutečnosti a právní argumentaci navrhuje, aby Tribunál zrušil napadené rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. 8. 2024, referenční číslo 2023-0337C, a žalobcovu žádost vrátil Evropskému orgánu k novému projednání, případně jej zavázal svými pokyny, jak k jejímu věcně správnému a s právem EU souladnému vyřízení přistoupit. Zároveň nechť je Parlamentu uložena povinnost k přiměřené náhradě nákladů řízení.

VI. Seznam příloh

- Napadené rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. 8. 2024 (A.1)
- Příloha č. 1 k Napadenému rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. 8. 2024 (A.2)
- Příloha č. 2 k Napadenému rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. 8. 2024 (A.3)
- Příloha č. 3 k Napadenému rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. 8. 2024 (A.4)
- Příloha č. 4 k Napadenému rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. 8. 2024 (A.5)
- Potvrzující žádost žalobce ze dne 8. 7. 2024 (A.6)
- Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 21. 6. 2024 k žádosti žalobce o přístup k dokumentům, (A.7)
- Příloha č. 1 ke Stanovisku Evropského parlamentu ze dne 21. 6. 2024 (A.8)
- Příloha č. 2 ke Stanovisku Evropského parlamentu ze dne 21. 6. 2024 (A.9)
- Příloha č. 3 ke Stanovisku Evropského parlamentu ze dne 21. 6. 2024 (A.10)
- Žádost žalobce o přístup k dokumentům ze dne 8. 4. 2024 (A.11)
- Shrnutí žalobních důvodů a hlavních argumentů uplatněných v žalobě (A.12)

Doklady a dokumenty formální povahy

- Procesní plná moc udělená žalobcem advokátovi (A.13)
- Potvrzení, že je advokát zastupující žalobce oprávněn působit jako právní zástupce před soudem členského státu, zde tedy České republiky (A.14)
- Výpis ze seznamu advokátů ČAK ČR pro advokáta zastupujícího žalobce (A.15)
- Osvědčení advokáta zastupujícího žalobce jako plátce DPH, pro účely rozhodování o nákladech řízení (A.16)
- Výpis z obchodního rejstříku žalobce (A.17)

V Praze dne 15. října 2024

Za žalobce Kverulant.org o.p.s.
Mgr. Daniel Schmied, advokát v plné
moci